

вчання. У зв'язку з цим зростають як важливість роботи керівника проекту зі студентом вже на початкових етапах роботи над проектом, під час визначення цілей, предмета і об'єкта проектування, так і доречність взаємодії студента з викладачами дисциплін з метою індивідуалізації відповідних практичних завдань курсу.

Література

1. Доповідь президента НАПН України В. Кременя на VI Українсько-польському форумі «Освіта для сучасності». – <http://naps.gov.ua/ua/press/releases/777/>

*Горохова О.М., к.фіз.-мат.н.,
ст. викладач кафедри
вищої математики факультету маркетингу*

РОЛЬ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТІСНО-ОРІЄНТОВНОЇ ОСНОВИ У ВНЗ

Новий закон України про вищу освіту відкриває нові можливості для розвитку і вдосконалення української вищої освіти, що базується на основних принципах болонського процесу. Останнім часом серед світових тенденцій розвитку вищої освіти особлива увага прикута до так званого студентоцентризму, в основу якого покладено таке:

- підвищення ролі самостійної роботи студентів;
- індивідуалізація студента як активного учасника освітнього процесу;
- досягнення студента у навчанні як результат самовдосконалення;
- розширення прав, обов'язків і відповідальності студента.

Студентоцентризм орієнтується, в першу чергу, не на процес, а на результат навчання [1, 2]. Сучасні освітні трансформації на компетентісно-орієнтованих засадах у вищих навчальних закладах призвели до необхідності переходу від навчання знань, умінь, навичок до навчання здатності навчатися і самовдосконалюватися з метою успішного набуття необхідних компетенцій у майбутньому [3]. Особливо актуальним це є в той час, коли кількість аудиторних годин на вивчення дисциплін, зменшується, а обсяг інформації, передбачений нормативними програмами – збільшується. В умовах такої невідповідності між збільшенням кількості елементів знань і скороченням часу, відведеним на їх вивчення, великої значущості набуває організація самостійної роботи студентів (СРС) і водночас її методичне забезпечення як засіб передачі студентам знань, умінь і практичних навичок. Безумовно, вплив СРС на процес їх професійного становлення визначається багатофункціональністю цієї складової освіти і обумовлює стратегію педагогічного процесу, яка передбачає індивідуалізацію освіти, розвиток творчого потенціалу особистості, співпрацю викладача і студента. Тісна взаємодія викладача і студента дозволяє значно підвищити рівень знань учня, а з боку викладача – підняти свій кваліфікаційний рівень, безпосередньо вивчаючи індивідуальні особливості свого підопічного, виявляючи сильні і слабкі сторони його особистості і відповідним чином, знаючи ці особливості і специфічні якості, вибирати методи, прийоми і засоби педагогічного впливу.

Таким чином, реалізація принципів студентоцентризму не в теорії, а на практиці, у навчальному процесі ВНЗ сприятиме розвитку самостійності, творчої активності, креативного мислення студентів, що в свою чергу породжує ініціативність в інтерпретації одержуваної інформації, творчий підхід до її накопичення і використання професійно значущих відомостей, а також формує особливу точку зору на проблеми і особливий підхід до їх розв'язання, що має велике значення у майбутній професійній діяльності студентів.

Література

1. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: монографія / Ю. М. Рашкевич ; Нац. ун-т «Львів. політехніка». – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2014. – 166 с.
2. Хоружий Г. Студентоцентризм як принцип академічної культури / Г. Хоружий // Вища школа. – 2012. – № 4. – С. 7–24.
3. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Бібліотека з освітньої політики / За заг. ред. О.В. Овчарук. – К.: К.І.С., 2004. – 112 с.